1893 — 1973
80 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 173. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 19-го ВЕРЕСНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, SEPTEMBER 19, 1973 No. 173. VOL. LXXX.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПРИВІТАВ „СВОБОДУ" З II 80-РІЧЧЯМ; ГОЛОВА КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ ВИСОКО ОЦІНЮЄ МИНУЛЕ „СВОБОДИ" ТА БАЖАЄ УСПІХІВ НА МАЙБУТНЄ; „ГОЛОС АМЕРИКИ" ІНФОРМУЄ ПРО „СВОБОДУ" СЛУХАЧІВ В УКРАЇНІ.

Вашингтон. — „Мої сердечні ґратуляції для вас, ваших співпрацівників та ваших читачів з нагоди 80-их роковин ,Свободи' " — написав у привітальному листі для „Свободи" з нагоди її 80-річчя президент Ричард М. Ніксон. Привітання від президента Ніксона одержано надзвичайним порядком протягом найкоротшого часу після того, як головний радний УНСоюзу та асистент сенатора Тефта з Огайо, проф. Тарас Шмагала тільки три дні раніше подав до Білого Дому інформацію про цю річницю „Свободи". В листі президента Ніксона написано:

"Дорогий Пане Драган:

Мої найсердечніші ґратуляції для Вас, Ваших співпрацівників та Ваших читачів з нагоди 80-ої річниці „Свободи".

Забезпечування Ваших читачів негайними і точними інформаціями про те, що впливає на їх життя, є одним з найбільш вітальних і вартісних складників нашого демократичного способу життя. Це зокрема правдиве про „Свободу", яка допомагає єднати і зберігати багату культурну спадщину багатьох українських імігрантів та їхніх нащадків в цій країні і в Канаді; це зокрема добра форма громадської служби.

Я впевнений, що разом із відповідальністю бути найстаршим українським щоденником у Вільному Світі, „Свобода" і в майбутньому визнаватиме однаково силу друкованого слова, як і зв'язані з цим обов'язки.

З найкращими моїми побажаннями кожного майбутнього успіху, відданий Вам

РИЧАРД НІКСОН."

Окреме привітання для „Свободи" з нагоди її 80-річчя переслав на адресу головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора голова Крайового Комітету Демократичної партії Роберт С. Страусс. В його листі сказано:

„Дорогий Йосипе,

Я хочу скористати з цієї нагоди, щоб приєднатися до багатьох приятелів і прихильників, які висловили свої побажання для Вашого Союзу і тисячів її членів з приводу 80-річчя „Свободи".

Упродовж останніх 80-и років „Свобода" зіграла ключеву ролю в житті американців українського походження. Проте, вона була чимсь більше як тільки часописом. „Свобода" була учителем, порадником, підбадьорювачем не тільки для багатьох тисяч українців, які прибули до цих берегів, але й для їхніх дітей та внуків, допомагаючи їм знайти не тільки новий, але й кращий дім в З'єдинених Стейтах.

„Свобода" приносила їм частку української культури і багату спадщину прив'язання до свободи, демократичного способу життя та зберігала серед них живою надію на те, що одного дня також їхня колишня батьківщина здобуде такий спосіб життя, якого собі бажає народ.

Тому з нагоди 80-річчя, хай мені буде вільно висловити надію на те, що „Свобода" буде появлятися упродовж багатьох наступних років і відіграє в житті американців українського походження таку ж саму ролю, яку вона відогравала в минулому. З найкращими побажаннями

РОБЕРТ С. СТРАУСС."

Без будь-яких старань чи заходів „Свобода" одержала з цієї нагоди багато інших привітань та побажань.

Про привітання від президента Ніксона був поінформований „Голос Америки" і його український відділ в двох своїх передачах, ранішній і вечірній в сам день 80-річчя „Свободи" в суботу, 15-го вересня, широко інформував своїх слухачів в Україні про ці роковини, передавши при цьому повний текст привітання для „Свободи" президента Ніксона.

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

September 14, 1973

Dear Mr. Dragan:

My warmest congratulations to you, your staff and readers as you celebrate the eightieth anniversary of Svoboda.

Providing your readers with prompt and accurate information about what affects their lives is one of the most vital and valued ingredients of our democratic way of life. This is particularly true of Svoboda which helps to bring together and preserve the rich cultural heritage of the many Ukrainian immigrants and their descendents in our country and Canada; this is a particularly fine form of community service.

With the responsibility that comes with being the oldest Ukrainian daily in the Free World, I am sure Svoboda will continue to recognize both the power of the printed word and the obligations which accompany it.

With my best wishes for every future success,

Sincerely,

Mr. Anthony Dragan
Editor
Svoboda
81-83 Grand Street
Jersey City, New Jersey 07303

Фотокопія (поменшена) листа президента Ричарда Ніксона

DEMOCRATIC NATIONAL COMMITTEE 1625 Massachusetts Ave., N.W. Washington, D.C. 20036 (202) 797-5900
Robert S. Strauss Chairman

September 12, 1973

Honorable Joseph Lesawyer
National President
Ukrainian National Association
81 Grand Street
Jersey City, New Jersey 07302

Dear Joe:

I take this opportunity to join the many friends and well-wishers who expressed their congratulations to your Association and your thousands of members upon the occasion of the 80th anniversary of Svoboda.

For the last 80 years, Svoboda daily played a vital role in the lives of Americans of Ukrainian descent. However, it was more than a newspaper. Svoboda was a teacher, an advisor, and an inspirator, not only to the many thousands of Ukrainians who migrated to these shores, but their children and grandchildren, helping them to find not only a new, but also a better home in the United States.

Svoboda also brought to them a part of the Ukrainian culture and a rich heritage of devotion to freedom, democratic way of life, and kept alive a hope that their former homeland someday might achieve the way of life the people aspire to.

Thus, on the occasion of the 80th birthday, may I express the hope that Svoboda will keep publishing for many more years and will play the kind of role in the lives of Americans of Ukrainian descent it has in the past.

With best wishes.

Sincerely,

Robert S. Strauss

RSS:cb

Фотокопія (поменшена) листа голови Крайового Комітету Демократичної Партії Роберта С. Страусса.

Торговельні взаємини з СССР не звільняють ЗСА від обов'язку заступатися за пошанування прав людини

Ню Йорк. — Таке становище зайняла газета „Ню Йорк Таймс" у редакційній статті з 18 вересня, коментуючи апель Сенату до президента Ніксона висловити формально перед совєтським урядом затривоження совєтською розправою з дисидентами і порушуванням основних прав людини. Признаючи важливість політики відпруження у відносинах між ЗСА та СССР і конечність розбудови торговельних та економічних зв'язків, газета підкреслює той факт, що питання торгівлі тісно пов'язане з „послідовним заперечуванням в СССР прав людини", що знаходить неґативний відгук серед населення ЗСА. Цим подиктований спротив Сенату визнати за СССР статус упривілейованої держави без вимоги до СССР шанувати основні права людини. В опінії редакції газети, так вимога Сенату цілком оправдана і з боку президента Ніксона повинні бути зроблені потрібні заходи перед совєтським урядом, а в першій мірі повинно бути доведене до відома Москви глибоке затривоження американців справою порушування основних прав людини в СССР і всюди інде у світі.

Комуністи в Камбоджі поновили наступ

Пномпенг. — За урядовими повідомленнями, комуністичні повстанці розпочали наступ на провінційну столицю Компонґ Чам, яку перед кількома днями урядовим військам вдалося цілком звільнити від повстанців. Бої ведуться на підступах до міста та в районі аеропорту, який далі контролюють повстанці. Перші спроби повстанців прорватися до міста закінчилися без успіху і з втратами для повстанців. Незалежно від тих операцій, повстанцям пощастило перервати зв'язок між столицею і містом Нік Лунґ здовж шляху ч. 1. Бої в цьому районі тривають.

Жорж Помпіду закінчив відвідини в Китаю

Шанґгай. — Восьмиденна візита французького президента Жоржа Помпіду в комуністичному Китаю закінчилася 17 вересня, не принісши нічого такого, що мало б якесь особливе значення чи то для міжнародних відносин, чи для взаємин між Францією і Китаєм. У виданому спільному комунікаті підкреслюється обопільний інтерес в поширенні французько-китайських зв'язків, а навіть є включена заява проти політики „гегемонії" на міжнародній арені, але ні одна з держав з „гегемоністичними тенденціями" в комунікаті не названа. Ні в комунікаті, ні в промовах президент Помпіду не зайняв становища до питань, що отосуються заініційованої Москвою та Вашинґтоном політики відпруження.

Сенатор Боклі буде головним промовцем на Маніфестації в Ню Йорку

Ню Йорк (С. Ч.) — З Комітету для влаштування Всенародної Маніфестації у 40-річчя великого голоду в Україні інформують, що сен. Джеймс Л. Боклі з Ню Йорку виголосить головну промову на цій Маніфестації. Крім сенатора, свою участь у Маніфестації зголосили: конгресмен Едвард І. Кач, кандидати на посадника міста Абрагам Бім і Джон Маркі, монс. Джон Балкунас і д-р Іван Дочефф та ін. Демонстрація, як уже інформовано, відбудеться в неділю 23-го вересня ц. р.. Почнеться вона Богослуженнями в усіх українських церквах в Ню Йорку о год. 10-ій ранку. В українській православній катедрі св. Володимира Архиєрейську Службу Божу відправить в намірені українського народу Архиєпископ Владика Марко в сослуженні духовенства. Опісля буде відслужена панахида за замучених голодом. Молодечі організації СУМА і ПЛАСТ зголосили свою організовану участь в демонстрації. Управи цих організацій окремими обіжниками заохочують довколишні Осередки і Станиці до масової участи. Крім місцевого Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій — Відділу УККА в Ню Йорку, у маніфестації беруть участь ще такі сусідні Відділи УККА: Бриджпорт, Конн., Бруклин, Н. Й., Гемпстедт, Н. Й., Йонкерс, Н. Й., Випані, Н. Дж., Елизабет, Н. Дж., Нюарк-Ірвінгтон, Н. Дж., Ню Бронсвік, Н. Дж., Пассейк, Н. Дж., Трентон, Н. Дж.

О год. 12:30 по пол. учасники Демонстрації зберуться на 47-ій вул. на схід від П'ятої евеню, опісля о год. 1:15 жалобним походом по П'ятій евеню перейдуть на площу Бенд Шел в Центральному Парку. Під час походу і на площі гратиме жалобні марші духова оркестра Осередку СУМ з Торонта, „Батурин" під орудою маестра В. Кардаша. Всенародну демонстрацію відкриє голова Комітету адв. Р. Гуглевич. Крім промови сенатора Боклі з коротким словом виступлять представники інших поневолених Москвою народів. Відповідну рецитацію виголосить артист Євген Курило. Організатори роблять всі можливі заходи, щоб ця демонстрація випала якнайчисельніше і найімпозантніше.

Після програми заплановано демонстраційний похід під совєтську амбасаду.

Сенатор Джеймс Л. Боклі

Совєтська політика відпруження — „тактичний маневр"

Вашингтон. — Газета „Ню Йорк Таймс" з 17 вересня опублікувала ширшу інформацію про те, що американські чинники одержали дані, які засвідчують, що совєтська політика відпруження в світі є нічим іншим, як зручним тактичним маневром для здобуття часу на шляху мобілізації і розбудови власних сил. Ідеться про інтерпретацію, яку дав совєтській політиці відпруження сам Л. Брежнєв в часі зустрічі з комуністичними лідерами сателітних держав. Він мав заявити, що Совєтський Союз потребує 10 - 15 років часу для того, щоб розбудувати відповідну власну економічну і військову силу. Політика відпруження і „взаємовигідне економічне співробітництво" совєтського бльоку із Заходом має дати совєтському бльокові додаткові засоби для повного досягнення визначеної цілі.

Американська газета звертає увагу на те, що інформації про такий совєтський плян і таку інтерпретацію політики відпруження Брежнєвим одержала британська розвідка ще перед відвідинами Брежнєва в ЗСА. Ці інформації англійські чинники передали американському Урядові. Тепер американці зі свого боку дістали підтвердження автентичности британських інформацій. Справа на сьогодні виглядає так, що ніхто у вірогідності цих інформацій більше не сумнівається, а дискусія йде тільки на тему, скільки ваги треба прикладати для того роду брежнєвської інтерпретації. Очевидно, вияснення на цьому відтинку матиме вплив на американські політичні, економічно-торговельні і військові потягнення ЗСА у майбутньому.

СПІЛЬНИЙ АРАБСЬКИЙ ФРОНТ

Три арабські держави — Йорданія, Єгипет і Сирія узгіднили спільний фронт на форумі ОН, коли йдеться про справи Близького Сходу.

Михайло Стар призначений на голову Уряду Робітничих Відшкодувань

Торонто. — Прем'єр уряду Провінції Онтаріо В. Дейвис повідомив про призначення Михайла Стара, кол. міністра праці в уряді Джона Діфенбейкера, головою Уряду Робітничих Відшкодувань. Свої нові обов'язки Михайло Стар почав виконувати з датою 5 вересня. Як відомо, Михайло Стар має за собою довгу політичну кар'єру. Він був членом міської Ради Ошави з 1944 р., відтак від 1949 р. посадником цього міста, а від 1957 р. послом з рамени Прогресивно - консервативної партії у федеральному Парляменті Канади та міністром праці консервативного уряду в роках 1957-1963. По програній у виборах в 1968 року він був призначений суддею у суді для справ громадянства, з якого зрезиґнував в 1972 р., поновно кандидуючи до парляменту.

Михайло Стар

ОРГАНІЗАЦІЙНІ, ФІНАНСОВІ, ВИДАВНИЧІ ТА ГРОМАДСЬКІ СПРАВИ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ ЧЕРГОВИХ НАРАД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

Союзівка, Кергонксон. — Минулої неділі, 16-го вересня, на цій оселі відбулися чергові наради Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, на порядку яких були звітування екзекутивних урядовців, дебати над звітами та ухвали в організаційних, фінансово-інвестиційних, видавничих та загально-громадських справах. Наради відкрив у пополудневих годинах і ними проводив головний предсідник Йосип Лисогір і в них, крім нього, взяли участь: заступник головного предсідника проф. Іван Телюк, заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир мґр Уляна Дячук та ред. Антін Драган і асистент шефа організаційного відділу головний радний Степан Гавриш. Приявні на частині нарад були головні контролери мґр Іван Геврик, мґр Іван Винник, проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук, які в тому дні приготовлялися уже до передбаченої статутом перевірки діловодства, майна та організаційного стану цієї великої установи.

Наради, після їх відкриття, започатковано перевіркою протоколу з попередніх нарад та рядом завваг і доповнень до нього. Винесено рішення щодо майбутнього протоколування.

ЗВІТ П-І УЛЯНИ ДЯЧУК

Звітування започаткувала традиційно головна касирка мґр Уляна Дячук. Майно УНСоюзу за сім місяців цього року збільшилося на $639,000.00. Коли мова про інвестиції, збільшено на суму $873,609.57 позичку для допоміжної корпорації, яка займається будовою нових приміщень, через перебрання реальностей, на яких УНСоюз мав гіпотечні позички, збільшились інвестиції в реальностях на суму $112,840.36 та в бондах інвестовано на $67,423.15 більше, як з кінцем минулого року. Гіпотечні позички зменшилися на $623,504.04, а позички на підклад грамот на суму $17,840.59. Порівнання прибутків першого півріччя з таким самим часом минулого року виказує їх зріст на приблизно $210,000.00. Дуже відрадним явищем уважає звітодавець збільшення вплившів із членських вкладок на $20,000 за 6 місяців та на $36,000 за 7 місяців. Впали впливи від відсотків на гіпотечних позичках і бондах та членських позичках, а значно, бо аж на суму $170,000.00 збільшено відсотки від позички для допоміжної корпорації. У видатках за шість місяців зменшилися грошеві звороти та виплати вивінувальних грамот ($157,000) і посмертних допомог, а більше видано дивіденд, більше виплачено „Свободі" ($ 4,000) та обл. організаторам ($8,000), як також збільшилися платні працівникам ($7,900). Допоміжна корпорація видала по день 10-го вересня ц.р. суму $9,521,900.71 на будову нового будинку та на споріднені кошти; $797,425.16 виплачено за відсотки від затягнених позичок. Позика виказує сальдо $5,053,270.77. Десять гіпотечних позичок не вплатило на час двох місячних рат, дві за три місяці. Чотири Відділи не розчислилися за довший час із зібраних вкладок. Звітодавець з доручення Екзекутиви співпрацювала з п'ятьма фірмами і одержала їх кошторис на закупно устаткувань у нових приміщеннях. Через деякі зміни кошти устаткування ще не усталені на 100%, але повинні вагатися від $52,000 до $55,000.

Загальною оцінкою майна, інвестицій та розвиткових тенденцій пані Уляна Дячук закінчила свій звіт.

ЗВІТ Д-РА ЯРОСЛАВА ПАДОХА

Звітуючи за керований ним Організаційний Відділ УНСоюзу, д-р Я. Падох ствердив, що за останні три місяці УНСоюз придбав нових членів: в червні — 335, в липні — 322 і в серпні — 297, разом 954. В раніших п'яти місяцях придбано було 1,602 члени, що дає за перших вісім місяців цього року разом 2,556 нових членів. В тому часі минулого року придбано було 2,451 членів. Дещо збільшилися в цім році втрати членів, бо мимо надвишки на 105 членів, загальний стан членів з кінцем липня збільшився лише на 69 членів. Цей стан з кінцем 1972 року був 88,213, а з кінцем липня ц. р. — 88,282.

Нашим завданням є в цих останніх чотирьох місяцях придбати стільки членів, щоб покрити не лише втрати в членах в цім одним році, але також покрити цілий дефіцит за минулі роки.

Від липня йде нова передконвенційна і ювілейна кампанія, яка базується на поділі УНС і його Відділів на сім районів, в межах яких змагаються наші Відділи з

(Закінчення на стор. 4-ій)

Московський патріярх заперечує наявність несправедливости в СССР і прославляє совєтський „соціялізм"

Женева. — Прибулий сюди для відвідин головного осідку Світової Ради Церков московський патріярх Пімен, голова Руської Православної Церкви виступив із запереченням закидів, що очолювана ним церква відмовляється засуджувати вияви суспільної й політичної несправедливости в СССР та в інших комуністичних країнах. Відповідаючи на ці закиди, патріярх Пімен ствердив, що вони є наслідком поширеної на Заході пропаганди, засліпленої на „незаперечні заслуги соціялістичного способу життя" і заявив навіть, що типові для різних західніх суспільних ладів лиха неможливі в совєтській суспільній структурі, в якій „немає багатих, ні бідних, ні упривілейованих, ні переслідуваних, і де кожен громадянин має широкі й рівні права". Ствердження патріярха Пімена були відповіддю на критику представників багатьох християнських церков, які є членами Світової Ради Церков, що в СССР і в інших країнах Східньої Европи порушуються людські права і що панівна там православна церква не реагує на ці порушення, в той час, як її представники виступають із засуджуванням расової й суспільної несправедливости в Африці, ЗСА і в інших країнах. Прибув Патріярх Пімен до Женеви, щоб ударемнити намагання проводу Світової Ради Церков узяти під розгляд справу переслідувань інакшедумаючих людей і браку людської й релігійної свободи в СССР.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Молодь шукає шляхів себевияву

Три з'їзди української студентської молоді, які відбулися в Канаді і ЗСА за останні три місяці, кидають не тільки багато світла на те, якою ця молодь є, але також насуваються деякі висновки щодо тенденцій, які визріли серед цієї молоді та щодо її прагнень і сподівань. З'їзди Центрального Союзу Українського Студентства, Союзу Українських Студентів Канади, а останньо Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського дають для такої аналізи і таких висновків багатий матеріял.

Центральною темою, яка найбільше хвилює наш студентський актив, є справа положення українського народу в Україні, доля переслідуваних українських діячів і застанова над шляхами і способами подання їм ефективної допомоги. Коли ж ми помічаємо різниці в поглядах, чи навіть своєрідну ідеологічну поляризацію нашої студентської молоді, то ці різниці і ця поляризація базовані на відмінному розумінні процесів в Україні, на часто суперечній інтерпретації таких чи інших концепцій. Інший аспект суперечностей базується на оцінці місця України і української визвольної боротьби в актуальному укладі міжнародних сил, на питанні можливих союзників, на з'ясуванні специфічних тенденцій у політиці окремих держав.

Всі ці питання особливо гостро були поставлені на VI Крайовому з'їзді ТУСМ в ЗСА, де між студентами — членами цієї організації виразно намітилися два напрямки в поглядах, що знайшло свій вияв в аргументації і у відкликах до таких чи інших документів визвольної боротьби, а в першій мірі документів націоналістичного руху. Не менше інтересним і важливим є підхід наших студентів в оцінці публікованих матеріялів українських дисидентів. Умовно можна б сказати, що йдеться про „лівий" і „правий" напрямки з переважною тенденцією наголошувати гуманістично - ліберальний аспект проблеми, на що, без сумніву, має вплив знайомство з літературою наших дисидентів в Україні.

При цьому всьому є одна очевидна небезпека. Вона полягає в тому, що багато наших студентів, розчарованих неморальною по суті політикою епізменту щодо СССР західніх держав з ідеологічно правими урядами, намагаються віднаходити „співзвучні елементи" ідеологічні серед західніх ліберально - лівих кіл, забуваючи про те, що ці „ліві" ліберальні кола не менше від кіл „правих" — реакційних чи консервативних — винні, як це відзначив був недавно А. Солженіцин, в потуранні совєтській тиранії.

Ця небезпека, однак, не страшна, бо наша молодь вийшла із стадії сліпого наслідування накинених їй зразків чи ідеологій. Вона намагається найперше зглибити їхню суть, вивчити їх і щойно тоді займає становище. На базі щойно відбутих з'їздів студентської молоді можна сказати, що вона шукає шляхів себевияву, стосуючи правильні і задовільні методологічні засоби. Це найважливіше, що на такому шляху навіть помилкове потягнення можна буде виправити і помилковий чи неправильний погляд замінити правильним.

Те, що дає силу

Відомий вислів „а все ж таки земля крутиться" можна пристосувати також і до сьогоднішньої ситуації з дисидентським рухом у Совєтському Союзі. Не зважаючи на все нові суди й жорстокі засуди, на всі репресії, на ведену всіма засобами державного апарату погромницьку кампанію проти провідних діячів руху на оборону прав людини і громадських свобід, на намагання кагебівських чинників представити прояви вільної думки, як чужоземну „затію й видумку" і то з допомогою заяв самих таки зламаних слідчими з КГБ дисидентів, дисидентський рух не тільки існує, але й діє цілком відкрито й безстрашно.

Громлений протягом двох тижнів з усіх режимних трибун акад. Андрей Сахаров не припинив своїх виступів й далі відбуває розмови з закордонними журналістами, інформуючи їх про своє становище до таких чи інших договорень Заходу із Совєтським Союзом за ціну мовчазної згоди на посилення внутрішнього поліційного терору в цій державі. Що більше, у своїм відкритім листі, переданім журналістам з кінцем минулого тижня, акад. А. Сахаров звернувся безпосередньо до Конгресу ЗСА з вимогою не затверджувати договорів з Москвою про упривілейовані дорговельні взаємини, поки совєтський уряд не загарантує свободи виїзду з СССР не тільки для громадян жидівської, але й інших національностей. День раніше у Москві була поширена самвидавним шляхом заява Павла Літвінова, внука колишнього міністра закордонних справ Максима Літвінова, який, відбувши чотири роки ув'язнення і заслання та повернувшися десять місяців тому до Москви, відважився виступити разом з іншим провідним дисидентом Борисом Шрагіном проти наявного в СССР затиску людських прав і громадянських свобід та ствердити повну безуспішність стосованих репресій, засудів й обмежень. Водночас із виступами Сахарова і Літвінова в Москві поширено заяву нібито неіснуючої чи пак створеної „за почином закордонних антисовєтських центрів" Групи дії оборони людських прав, що її провідними діячами були засуджені востаннє П. Якір і В. Красін, які у своїх вимушених від них зізнаннях засудили і себе і діяльність групи і підтвердили версію КГБ про „імпортованість" дисидентського руху. В заяві далі існуючої групи натавровано методи КГБ, спрямовані на ламання людської особистости і примушування обвинувачених засуджувати дії й погляди свої власні і своїх друзів.

Дошукуючися причин такої безстрашности в людей наражених на безпосередні репресії режиму і його поліційних органів, треба ствердити, що дають їм силу й відвагу до таких сміливих виступів широка підтримка світової опінії, все численніші протести проти переслідувань інакшедумаючих людей в СССР й акція натиску на совєтський режим, щоб припинив ці репресії і цькування. Без такої підтримки вільного світу всі такі виступи, як Сахарова, Солженіцина, Літвінова й інших були б неможливі.

Саме це підкреслює також актуальність і конечність підтримати всіма доступними нам силами й засобами заклик Українського Конгресового Комітету Америки до посиленої збірки фондів на його діяльність, зокрема на продовжування запланованих ним протестних акцій на оборону людських і національних прав переслідуваних московським окупаційним режимом діячів самооборони в Україні. Тільки з допомогою посилення й поширення таких акцій, можна добитися таких успіхів, як їх мають жиди в їхній боротьбі за скасування обмежень в еміграції, чи й можливости таких відкритих виступів, як їх провели і проводять провідні дисиденти в СССР.

М. Сосновський

СОВЄТСЬКА ПРОГРАМА ДЛЯ АЗІЇ

Пишучи у свій час про промову генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва в Алма-Аті 15 серпня, ми звертали увагу на його пропозицію оформити в Азії „систему колективної безпеки" з участю всіх азійських держав. У цій промові Брежнєв підкреслював, що „Совєтський Союз твердо переконаний, що Азія може і повинна жити за законами миру, і реальним шляхом до цього є колективна безпека". Одночасно Брежнєв видвигнув такі а р г ументи: „ми прагнемо виключити війни і збройні конфлікти, імперіялістичну агресію на азійському континенті; хочемо, щоб кожній країні і народові були гарантовані умови для вільного розвитку і національного відродження, щоб між азійськими країнами запанував дух довір'я і взаєморозуміння".

В газеті „Правда" з 11 вересня появилася стаття політичного коментатора Віктора Маєвського: „Азія повинна жити за законами мира". В. Маєвський, виходячи з пропозицій, що їх видвигнув Брежнєв, докладніше з'ясовує „совєтську програму для Азії", покликаючися на свої розмови „з політичними діячами, журналістами ряду азійських країн, Америки, Західньої Европи". Згідно з його твердженням, в поглядах на безпеку в Азії є значні і основні розходження, але переважає „інтерес до питання". Немає сумніву, що думки В. Маєвського віддзеркалюють становище офіційних совєтських кіл і тому варто буде дещо основніше над ними зупинитися.

Засади „колективної безпеки" для Азії

В загальному можна сказати, що йдеться тут про своєрідну копію тих пропозицій, що їх СССР видвигнув, пропонуючи Е в р опейську конференцію безпеки, очевидно, з врахуванням особливостей азійського терену. Концепція „колективної безпеки" на азійському континенті у совєтському виданні зводиться до таких найголовніших елементів:

а) Відмова від примінювання сили при вирішуванню міжнародних спорів;

б) Респектування суверенности і н е п орушности кордонів окремих держав;

в) Невмішування у внутрішні справи країн і народів;

г) Широкий розвиток рівноправного і взаємовигідного економічного співробітництва:

ґ) Виключення анексій чужих територій;

д) Невід'ємне право кожного народу на володіння своїми природними ресурсами і на соціяльно - економічну перебудову.

Системою „к о л ективної безпеки" — за совєтським пляном — повинні бути охоплені всі країни Азії, які повинні погодитися на згадані засади, взявши участь у загальноазійській конференції тля справ безпеки.

„Незаінтересованість" Совєтського Союзу

Совєтський комента т о р, з'ясовуючи програму „колективної безпеки" для народів Азії, особливо наголошує суцільне незаінтересування СССР чи то престижеве, чи територіяльне, чи економічне. Він пише, що „Совєтський Союз не претендує на особливу ролю, ані на ніяку перевагу при створенні системи колективної безпеки. Він заінтересований в азійській безпеці в такій же ж мірі, як і інші держави".

Таке совєтське становище, очевидно, вимагає далекойдучого уточнення і роз'яснення, бо справа далеко не така проста, як це намагається представити совєтський автор. Подібно як в Европі, так само у не меншій мірі в Азії, СССР чи не найбільше заінтересований здійсненням такого пляну, бо цей плян автоматично створює для СССР догідну політичну й економічну ситуацію та допомагає розв'язати ряд проблем, які від довгих років не сходять з порядку дня в Кремлі.

Для нікого бо не є таємницею, що Москва контролює практично половину азійського континенту, в тому, крім сибірського простору, також центральноазійські „республіки" (Казахстан, Таджикістан, У з б екістан, Туркменістан) та закавказькі „республіки" (Грузія, Азербайджан, В і р менія). Колоніяльний аспект цих російських володінь в Азії — загально відомий, як відоме прагнення цих народів Азії, які знаходяться в системі СССР, дістати політичну незалежність від Росії. В такій ситуації, для Москви особливо важливим є дістати погодження всіх азійських країн на російські колоніяльні володіння в Азії. З того погляду, говорити про „незаінтересованість" СССР під оглядом територіяльним чи престижевим в Азії ніяк не приходиться, як не приходиться говорити про таку ж „незаінтересованість" територіяльну й престижеву СССР в Европі.

Китайська проблема

В. Маєвський присвячує у своїй статті більше уваги тільки одному можливому ускладненні у в и п а дку скликання всеазійської конференції для справ безпеки. Небезпеку для совєтської ініціятиви він добачає з боку комуністичного Китаю, хоч з боку СССР, твердить він, покликаючися на Брежнєва, не буде ніяких перешкод для того, щоб „Китай став повноправним у ч а сником такої системи".

Призначаючи факт існування „розбіжностей" в поглядах між Москвою і Пекіном, В. Маєвський намагається опрокинути твердження, що, мовляв, політика СССР спрямована на „окруження Китаю". Москва таких намірів не має, твердить Маєвський, вказуючи, що „труднощі є спричинені намаганням Китаю і „маоїстської групи" забезпечити „великодержавні, г е г емоністські цілі" в Азії. Одночасно, совєтський автор обережно просуває думку, що започаткування заходів для здійснення на азійськом у континенті концепції „колективної безпеки" сприятиме „поліпшенню совєтсько-китайських відносин".

В статті Маєвського немає найменшого натяку на совєтський плян оформлення „буферних держав" вздовж совєтсько - китайського кордону, про що говорив на X конгресі Китайської комуністичної партії Чжоу Еньлай. Конкретно, йдеться тут про совєтський плян унезалежнити від Китаю ці прикордонні терени, що їх замешкують етнічні групи, які є споріднені з населенням совєтських азійських республік, а також про Манджурію, яку СССР хотів би „усамостійнити".

∴

Совєтська програма „колективної безпеки" для Азії у - теперішній специфічній ситуації має малі вигляди на реалізацію. У цьому випадку твердження В. Маєвського, мовляв, „створення системи колективної безпеки в Азії — справа реальна, вона диктується самим життям" — можна вважати своєрідним „побожним бажанням". Що цей плян є в інтересі СССР — справа ясна, але він цілком розходиться з інтересами інших азійських держав, в першій мірі з інтересами Китаю, який відверто і рішуче вимагає ревізії статусу кво в Азії, коли йдеться про кордони СССР на цьому обширі.

В. Ткач

СПРАВА САХАРОВА І РЕАКЦІЇ ЗАХОДУ

Найновіші події в Москві довкола Сахарова й інших „опозиціонерів" — загально відомі. Відомі також реакції різних суспільних кіл у західньому світі на ці події. Отже, їх вичислювати не треба. Варто натомість поробити деякі висновки і дещо скоментувати.

Насамперед треба ствердити, що Москва знайшлася таки у дуже невигідному становищі. Хтось зле плянував у Москві, коли вигадав улаштувати „п о к азовий" процес Якіра і Красіна, щоб каяттями підсудних скомпромітувати всю протисовєтську опозицію. Сталося інакше: цей процес спонукав Сахарова і Солженіцина до нових виступів, а світова опінія була до решти згіршена заінсценізованим процесом. На Заході шириться хвиля голосів протесту й обурення, вся преса подає відомості про найновіші виступи Сахарова і Солженіцина, не ховаючи, здебільшого, своїх симпатій до них. Є пресові відомості, що останні події в Москві можуть негативно вплинути на совєтські бажання зміцнення торговельно - господарських зносин із Заходом, а дехто навіть висловлює припущення про відкладення перебігу голосної Европейської конференції безпеки і співпраці.

Ми, українці, мусимо ствердити один для нас несприятливий момент: справа російських о п о зиціонерів викликала на Заході далеко більшого розголосу, ніж переслідування в Україні чи в інших не-російських країнах СССР. На нас, так би мовити, менше звертають уваги, хоч переслідування й знущання над українськими патріотами в поневоленій Україні напевно не менші, а більші і численніші, ніж переслідування проти росіян. Мусимо це собі усвідомити. Росіяни (як Сахаров) й інші належать до панівної нації в СССР. І тому, коли вони починають протестувати проти режиму, це більше кидається у вічі. Вони ж бо репрезентують не тільки російський, панівний, народ, але й цілу потужну російсько - совєтську імперію. І тому їх протести також більш дошкуляють володарям на Кремлі, ніж протести українських борців за волю свого народу. Чи не треба прийти тут до сумного висновку, що не тільки Москва, але й Захід „сльозам не вірить"?..

Сам Сахаров трохи послабив свої антирежимні висловлювання в останніх виступах. Він запевняє, що не виступає ані проти самої системи, ані проти совєтської держави, лише хоче впровадження різних змін, різних реформ. Ну, але тут він, може, керується бажанням підкреслити нелюдськість своїх переслідувачів, які, мовляв, гноблять не тільки відвертих своїх ворогів, але й людей, що бажали б лише легальних реформ.

Зате друге твердження Сахарова в одній із його останніх заяв треба вважати за неправильне, що йде навіть на руку совєтам. Він заявив, що в СССР переслідують невеликий гурт осіб (не можна, мовляв, порівняти з мільйонами переслідуваних за часів Сталіна), але на них спадають, мовляв, дуже жорстокі кари. Чи це так? Якщо Сахаров мав на увазі гурт осіб в самій Москві, з яким він зв'язаний особисто, то він, може, має рацію. Але якщо до цього гурту додати всіх тих, кого переслідують в Україні, в балтійських країнах, на Кавказі, а, може, й на провінції в самій Росії, то тоді число переслідуваних виростає на десятки, а, може, й сотки тисяч! Бо хто може з певністю ствердити, скільки в'язнів перебуває саме в цьому часі в концентраційних таборах СССР?

Сахаров не виступає проти національного поневолення в СССР, підкреслюючи головним чином справу прав людини, яких (прав) немає в СССР. Правда, порівнюючи СССР до одного великого концентраку і до „тюрми народів", він сказав, що найбільш поневоленою є Україна. Але цього питання він торкається, так би мовити, лише побічно. Проте, за це ми не повинні мати якихось спеціяльних претенсій до Сахарова: не

(Закінчення на стор. 3-ій)

ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

Редагує Олена Климишин

НЕОБХІДНІСТЬ КУРСІВ УЧИТЕЛЬОК ДОШКІЛЛЯ

Сучасна педагогія і психологія присвячують дошкільному вікові дитини велику вагу. Психологи твердять, що підстави всього, чим живе людина в дозрілому віці, як виявляє себе, все те вона саме засвоює в дошкільному віці. Використання цього віку для розвою природних здібностей є дуже велике. Також вивчення кількох мов не справляє дитині труднощів. Цей вік дуже короткий, але його значення для людини дуже велике і тому батьки і виховники повинні докласти всіх старань, щоб його для добра дитини належно використати. Ціллю світлички є покласти основні підстави для розвою людини. Світличка має розвинути дитину фізично і інтелектуально, має дати дитині підстави моральних вартостей, віри в Бога. Має виплекати у дитини почуття себевартости, безпеки. Виплекати почуття вартости другої дитини, унапрямити її відношення до другої людини, усуспільнити дитину. Світличка приготовляє дитину до школи, а головно до життя. Українська, крім тих вимог мусить ще мати характер української, повинна дати дитині підстави української духовости і разом у співпраці з батьками різьбити душу української людини. Завдання дуже трудне і дуже відповідальне. Тому фаховість учительки є однією з перших і то дуже важливих вимог, щоб дитяча світличка відповіла вимогам сучасности і заспокоїла бажання української матері, яка не раз поборює великі труднощі, щоб дитину виховувати в українськім середовищі. Учителька в світличці має куди більшу відповідальність, як учителька в школі, що дуже часто вивчає дитину тільки одного предмету — дає дитині тільки знання. Тому то учителька, що провадять українські виховні установи, що ними є дитячі світлички повинні мати відповідну до цього підготову.

Союз Українок Америки, що провадить і організує дитячі світлички від 1952 р. улаштовує курси вчительок дошкілля. Такий курс відбувся у Філядельфії у 1966 р. заходом Ради Дошкілля, Шкільної Ради УККА при великій співпраці СУА. Кілька літ тому такий курс зорганізувала Окружна Рада СУА в Чикаго.

Курс учительок дошкілля получений із провадженням сезонової світлички, веде Окружна Рада СУА в Детройті.

Заходом виховної референтури при Окружній Раді СУА в Ню Йорку, та за апробатою Шкільної Ради УККА плянується Курс Виховників Дошкілля. Курс має початися 22 вересня 1973 р. Службою Божою о год. 8.30 ранку в церкві св. Юра в Мангеттені. Триватиме до 15-го грудня. Оплата Курсу — 40 дол і 2 дол, вписове. Програма Курсу виховників Дошкілля складається із наступних п р е д метів: Психологія дитини; Методи виховання у Світличках та дитячих Садках; Практичний вишкіл виховниць дошкілля.

Очевидно, в и м агається знання української мови і предметів українознавства.

Програму курсу склав д-р Теодозій Самотулка, доповнила й узгіднила Програмова комісія у складі: д-р Теодозій Самотулка — голова; Апольонія Книш, Наталія Хоманчук, Галина Мирошниченко, Оленка Макарушка і Іван Блиєвак — члени. Керівник Курсу Виховників Дошкілля — Апольонія Книш. Адміністрація Курсу Виховників Дошкілля: Марта Данилюк — адміністратор; Любомира Артимишин — секретар, Марта Яцушко — скарбник.

Приємно є мені привітати почин Окружної Ради СУА і її Виховної комісії та побажати якнайкращих успіхів у переведенні запланованого Курсу Виховників Дошкілля. Курс такий є необхідний, якщо хочемо відповісти вимогам сучасних дитячих світличок і садків. Місце курсу Ню Йорк є дуже догідне, щоб з нього могли скористати заінтересовані з Округ СУА Нюарк, а також із новоствореної Округи Нова Англія, якої Відділи ще недавно входили у склад Округи Ню Йорку. Широко запланована програма є запорукою, що Курс дасть потрібне знання, щоб вести дитячі світлички. Члени Програмової комісії водночас є викладачами курсу. Час викладів буде поданий у відповідному часі. Правдоподібно для вигоди курсанток виклади будуть у п'ятниці вечорами. Ідеться тепер про те, щоб всі, хто має заінтересування у веденні дитячих дошкільних установ, скористали з нагоди набуття відповідної підготови.

Олена Климишин
Виховна реф. Гол. Управи СУА

В. Ласовський

ШТАМПОВАНА ГОЛОСЛОВНІСТЬ

ДО ДРУГОГО СКВУ

(3)

І так то побутують роками і роками попідтинню зела культури в тіні „найважливіших" для Батьківщини справ: групово-політичних, церковних, економічних, жіночих, молодечих і т. п. Деякі з тих зел нидіють і звироднюються, деякі високо буяють і виростають ген понад ґеттові загумінки, дорівнюючи своїм пишноквітом цвітінню чужих культур. Чимало з них своїми формами і породистю поповнюють загальнонаціональний культурний квітник виполюваний на рідних землях Москвою.

Послідовно належало б тепер розглянути справу споживання культури нашим загалом, а дальше її атракційности а втім і її позему.

Так то дістається у світі, що посередником поміж споживачем культури і її творцем є добросовісна, чесна, фахова критика. Такої у нас у всіх галузях до плачу обмаль або і повна відсутність. Всилу конечности мусить її заступити інтуїція споживача, контрольов а н а порівняннями з чужими культурами і нескупа інформація у пресі про такі чи інші культурні події їхніх творців. Це просто для збільшення уваги і поваги до культури у загалу, для збудження і вигострення його апетиту до її споживання. Самі знаємо як з тією „нескупою" інформацією у пресі діло мається. Її місце займають міжпартійна полеміка, роздмухувана поза межі потрібного клерикально-церковна проблематика, схоластично-безплідне тупцювання довкруги громадських справ, занудливі своїм фразерством, виправдані зі свіжих думок і висновків бідкання над долею українського народу під московською займанщиною. На виправдання преси треба сказати, що і таку інформацію треба комусь подавати на її сторінки, бо при її жалюгідних матеріяльних спроможностях годі їй оплачувати кореспондентів, коментаторів і мистецьких критиків. Який же з того вихід? Безумовно він є, а є він, як і для багатьох наших пекучих справ в продуманій організації громадської дії, активізацій тих громадсько - творчих о д иниць, які за дотеперішньої ізольованої хуторянщини не мають змоги і снаги до праці, до самовияву. Скільки ж між ними таких, що своїм знанням, фундацією, могли б прислужитися справі культурної інформації.

Культурну п р облематику в наших міркуваннях, в наших плянуваннях і розрахунках ми все більше пов'язуємо з проблемою вдержання молодих поколінь при українстві. Бо не во гнів нам, тим що кажім, вступили вже в ш о с т и й чи сьомий календарний хрестик, доведеться пригадати перлинку народньої мудрости, що горбатого і могила не направить. Коли не звикли ми замолоду читати добру поезію, знаходити насолоду в добрій музиці, глибоко переживати мову кольорів малярських творів чи вимову одуховлених тривимірних форм різьби, то вже ніяка магічна формула не стане збудником наших духовик схвилювань віч-на-віч мистецького твору.

Проте до молодших поколінь, для вибраних одиниць із їх рядів, що так запопадливо шукають повноти і високоякісности своєї національної ідентичности, мусить заговорити українська духовість, здатна утвердити їх у вірі, що українство в своїй суті є величне, що в ньому поєднуються високі гуманні достоїнства формовані двома найвищими істотностями Людини — красою і добром. А свідченнями того є історія України, історія її духової культури, а врешті сама суть її творчости у всіх її галузях, у всіх часах.

Допитливим молодш и м поколінням мусять бути дані до розгляду і споживання доброякісні зразки нашої духовости. Ці зразки мусять носити чітку познаку національної своєрідности, але водночас високу клясу мистецько - технічного формування. Власне з цього боку наша культура, що її пропонується молодшим поколінням, повинна видержувати порівняння з кращими зразками чужих культур, що до них, в наших умовах, вони мають легкий доступ.

На жаль ніким не культивована, без належної уваги і піддержки наша діяспоральна культура не в усіх галузях досягає достатнього позему мистецько-технічного формування.

Що більше, у багатьох випадках зі смутком спостерігаємо в них поступове затрачування національних своєрідностей, стилевої виразности, в користь поверховного ефектярства, імітаторства чужих, не надто вишуканих зразків.

Пам'ятаючи, що єдино емоційність діяння духової національної культури здатна викристалізовувати у молодої людини в чуттєвій площині любов до рідного, почуття приналежности до своєї однорідної збірноти, чинники, що будуть покликані в майбутньому стимулювати і координувати культуротворчі процеси, мусять приділити питанню їхньої не так кількости як якости, найбільшу увагу, бо тільки якість перерішить успішність її місії.

Перейдемо тепер до всіх заторкнених нами питань у контексті резолюцій першого СКВУ. Питанням культури відведено там почесне місце. Здійснювання цих резолюцій зобов'язано Секретаріят, виконний орган СКВУ. Створено для справ культури Раду очолену головою, декількома заступниками, секретарем. І на тому будь-яке відношення Гдо культури і до Ради закінчилось. Секретаріят не пособив Ради для Справ культури ні одним доляром на листування, не створив прямих зв'язків з Крайовими репрезентаціями, не випрацював пляну співпраці Президій та обопільних компетенцій, не поцікавився впродовж шістьох років діяльністю Ради в її, заведених на мілизну можливостях. Така ситуація буде утруднювати всі намагання Ради для Справ Культури вийти з імпасу і розпочати будьяку діяльність, з розрахунком на якесь чудо, що підкине в порожню касу Ради якесь мінімум гроша для реалізації випрацюваних до подробиць плянів.

(Закінчення буде).

СПРАВА САХАРОВА І РЕАКЦІЇ ЗАХОДУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

забуваймо ж, що він росіянин і не має обов'язку боротися за визволення українського та інших поневолених народів. Вже добре й те, що він чесно признав факт поневолення України.

Поза цими деякими навіть не застереженнями, а просто зауваженнями про Сахарова, треба таки подивляти його сміливість в умовах незмінного терористичного режиму, що повертається до найгірших сталінських часів. Може він надіється на підтримку Заходу, надіється на те, що його не посміють просто „ліквідувати", але ж все таки треба мати надзвичайні людські якості, щоб в тих жахливих совєтських обставинах далі послідовно обстоювати свої позиції.

І ще одне: Сахаров таки наробив клопоту совєтам, зриваючи з них маску „миротворців". З цього погляду його виступи йдуть і на користь усіх поневолених народів, а значить і на користь українцям. Вож це послаблює наших поневолювачів.

Але... що залишиться з акції Сахарова і йому подібних за деякий час, за, може, навіть за кілька місяців? Тепер відгомін цієї справи розходиться по всьому світі. Науковці, письменники, депутати парляментів виступають з протестами і в обороні переслідуваних. Проте, з політично - урядових кіл на Заході знаємо лише про заяву австрійського прем'єра Крайського, про виступ шведського міністра закордонних справ та про дуже „обережні" слова німецького канцлера Брандта, що він їх зробив під натиском опозиції та навіть своїх власних товаришів із партії. Інші державні мужі мовчать.

Коли ми пригадаємо собі трагедію героїчного повстання угорських борців за волю в році 1956, або совєтську окупацію Чехо - Словаччини 5 років тому, то що зробив тоді демократичний Захід? Поза уболіваннями і співчуттями не було, властиво, нічого і тепер Захід спокійно приготовляється до торгівлі „з канібалами" та вірить совєтським запевненням щодо їх „миролюбності". Чи не станеться того самого і тепер? Поговорять, попишуть, попротестують (злегка) і на тому скінчиться — особливо, якщо Сахарову і Солженіцину нічого злого не станеться, або навіть совєтська влада випустить кількох ув'язнених з закладів для божевільних. Знайдуться знову люди, які скажуть, що під впливом західнього натиску СССР „таки гуманізується", значить — „все в порядку".

На нашу думку, політично - державні мужі на Заході повинні б звернути увагу на найважливішу із заяв Сахарова, якої він, правда, не повторює — може тому, що совєтська пропаганда зробила його відразу ворогом т. зв. відпруження. Сахаров недвозначно перестеріг Захід перед всякими ілюзіями щодо відпруження з СССР і перед всякими договорами з ним, доки він, СССР, не здемократизується. Це сказано було ясно і, на нашу думку, пророче. Але ж хіба для кожного незасліпленого мусить бути ясно, що СССР здемократизуватися зможе тоді, коли... розвалиться.

Державні Архіви Канади співпрацюють з централею КУК

Вінніпег (КУК). — На фото побіч: представник Державних Архівів Канади в Оттаві Володимир Сенчук передає централі КУК на руки президента КУК д-ра П. А. Кондри перших 4 рольки мікрофільмів, виготовлених на державний кошт з архівальних матеріялів КУК, згідно з договором заключеним минулого року. Ця перша серія архівальних мікрофільмів КУК охоплює біля 7.000 сторінок оригінальних матеріялів КУК. Дальші серії будуть передані для переховання в сейфах централі КУК в міру їх виготовлення на кошт Державних Архівів Канади. Передання перших мікрофільмів КУК відбулось у Вінніпегу 1-го вересня 1973 р під час засідання Екзекутиви Президії КУК, в якому взяли участь (на фото зліва): Ю. Гвоздулич, І. Іванчук, В. Сенчук, представник Державних Архівів, д-р П. А. Кондра, президент КУК, п-і В. Симчич, інж. А. Качор, А. І. Павлик, П. Башук, А. Яремович, д-р І. Глинка, д-р С. Яр. Кальба і пані А. Вах. Неприсутними на засіданні були: о. д-р В. Кушнір, д-р М. Суховерський, І. Ю. Карасевич, д-р И. Слоґан, І. Г. Карасевич і Б. Б. Ґенгало.

Зоя Когут й Ірина Залеська відвідали УНСоюз і „Свободу"

Під час відвідин у редакції „Свободи". Сидять (зліва) ред. Любов Коленська, Зоя Когут й Ірина Залеська. Стоять: ред. Богдан Кравців і ред. Іван Дурбак.

Джерзі Сіті. — У понеділок 17 серпня були на відвідинах в Головній Канцелярії УНСоюзу й у редакції „Свободи" прибулі з Австралії на турне по ЗСА й Канаді з літературно - мистецькими вечорами поетка Зоя Когут та артистка Ірина Залеська. Відвідуючи УНСоюз і „Свободу" в супроводі координатора їхніх виступів в Північній Америці ред. Івана Дурбака, гості відбули розмову з членами Екзекутиви УНС і редакції й оглянули приміщення видавництва, друкарні й канцелярії в старому будинку і в новозбудованому хмаросягу УНС. Обидві гості — Зоя Ніконенко-Когут й Ірина Кобзяр-Залеська є водночас делегатками Союзу Українок з Австралії на Другий Світовий Конгрес у Торонті і візьмуть участь у його нарадах. Прибули вони до ЗСА в половині серпня цього року і мали вже ряд успішних виступів із своєю ревією „Галло, Американська Україно", в тому числі в Гантері, на Союзівці в неділю 19 серпня ц.р., на з'їзді міттенвальдців на оселі УР-Союзу „Верховина" у Глен Спей, під час відкриття домівки СУА в Ню Йорку та в інших українських середках. На суботу 22 вересня запляновааний їх літературно-мистецький вечір заходами Відділу УККА в Ютиці, Н.И. і в неділю 23 вересня заходами Окружної Ради Відділів СУА в Рочестері. В неділю 7 жовтня відбудеться їх літературний вечір в Ню Йорку заходами ЛМКлюбу й ОУП „Слово". Поетка Зоя Когут є авторкою збірки сатиричних нарисів і віршів „Культурні арабески", яка була видана в Мельборні й вийде незабаром новим виданням. Ірина Залеська, дружина сл.п. Степана Залеського, була артисткою Українського Театру ім. Л. Курбаса в Мельборні й належала до його управи і якийсь час очолювала його. З 1962 року веде ритмічно-пластичну студію для молоді.

Сенатор Стенніс проти наглої редукції американських збройних сил

Демократичний сенатор Джон Стенніс, голова Сенатської комісії для справ збройних сил, виступив проти пропозиції цієї комісії, за якою збройні сили ЗСА протягом одного року мали б бути зменшені на 156,000 вояків. Сен. Стенніс заявив, що він не виступає проти самої редукції, але думає, що ця редукція повинна бути розложена на два, або й на три роки, а не відбутися протягом одного року. Політичні коментатори твердять, що Стенніс в цій справі висловлює позицію Білого Дому.

Директор Бюра Управління та Бюджету заявився проти встановлення податкової надплати

Вашингтон. — У неділю, 16 вересня, Рой Еш, директор Бюра Управління та Бюджету, заявив, що він погоджується з секретарем скарбу Джорджом Шулцом, що тепер не має потреби встановляти 10 відсоткову податкову надплату, яку платили б індивідуальні платники податків і корпорації під час інфляційних стадій економіки, та яка була б повернена після того, як інфляція закінчиться. Минулого тижня Мелвин Лерд, дорадник Президента у внутрішніх справах, був заявив, що Білий Дім розглядає можливість встановлення такої податкової надплати, а секретар Шулц, який тоді перебував в Токіо, Японія, сказав, що він нічого не знає про такі пропозиції змінити податкову систему та що, на його думку, таких змін тепер не потрібно. Директор Бюра Управління та Бюджету Еш сказав, що він не вбачає розбіжностей між заявами Лерда та Шулца, бо 10 відсоткова податкова надплата запропонувана Білим Домом тільки для обговорення, а не як конкретна пропозиція, яка мала б вже тепер ввійти в життя. Подібно висловився був заступник пресового секретаря Білого Дому Джералд Воррен, який сказав, що не вбачає „великого непорозуміння" між Шулцом і Лердом.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого БРАТА

сл. п. ІВАНА ПАСЛАВСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

19-го вересня 1973 року

в церкві ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ в ГОЛИВУД, Каліфорнія

Про молитви просять:
сестри: ГАЛИНА, ЕМІЛІЯНА, ЛІНА, ЛЮБА і МАРІЯ
Сестрінки з Мужами
Сестрінок з жінкою
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

ПОДЯКА

Дня 16-го серпня 1973 р. з волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

св. п. АННА СЛОБОДЯН

Відчуваємо глибоку потребу скласти прилюдну подяку всім тим численним Рідним, Приятелям, Знайомим і Громадянам, які в часі нашої скорботи поспішили — особисто чи листом — із словом співчуття, і зокрема тим, що своєю участю в сумних похоронних обрядах віддали останню прислугу Покійній. Окремо дякуємо всім тим, які пам'ять Покійної вшанували своїми щедрими пожертвами на освітні, культурні та харитативні цілі.

Дякуємо нашому пароховi, всч. о. Йосифові Федориковi за часті відвідини Недужої, за похоронні відправи та слова розради під час Заупокійної Святої Літургії.

Щира подяка екзекутивним урядовцям Українського Народного Союзу: головному предсідникові Йосипові Лисогорові, заступникові головного предсідника Володимирові Соханові, головній касирці пані Уляні Дячук та ред. Антонові Драганові за особисту участь у похороні, в працівникам Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода" за участь у похоронах та вінок пошани для Покійної.

Дякуємо сердечно членам Головного Уряду УНСоюзу та його Почесним Членам, Окружному Комітетові Відділів УНС в Монтреалі в Канаді за вислови співчуття з приводу нашої великої втрати зі смертю св. п. Анни.

Нехай Всевишній винагородить сторицею всім, що участю в похоронах та живим чи писаним словом полегшували нам наше горе і наш смуток.

РОМАН — муж
ГАЛИНА — дочка
ДАНИЛО і ГРИГОРІЙ — сини

Елизабет, Н. Дж.

В пошану

св. п. ІВАНА КУЗЬМЕНКА

учасника визвольної боротьби 4-ої Київської Дивізії, Армії УНР,

у сороковий день від смерти, 10-го серпня 1973 р. у Філядельфії, Па.,

наш щиро-сердечний, побратимський поклін та жалобний, вояцький салют.

Високодостойній, горем прибитій Родині, висловлюємо наше найглибше співчуття.

ТОВАРИШІ по ЗБРОЇ

Вшановуючи світлу пам'ять Дорогого нам

бл. п. інж. РОМАНА БАРАНСЬКОГО

замість квітів на свіжу могилу, складаємо 25.00 долярів на фонд ТУСМ — Смолоскип.

Р. Марія ФОРОСТИНА

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" в НЮ ЙОРКУ

ділиться сумною вісткою з своїми Членами і Громадянством,

що дня 13-го вересня д. р., ненадійно упокоївся в Бозі наш член-основник і соліст Хору

сл. п. МИКОЛА ПРИПЛЕСЬ

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 17-го вересня 1973 р. на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій Дружині і Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

ДУМКА

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 14-го вересня 1973 року упокоїлася в Бозі наша Найдорожча ДРУЖИНА і МАМА

бл. п. МАРІЯ ПАСТУШОК

ПАНАХИДА у вівторок, 18-го вересня 1973 р. в похоронному заведенні Nackrelli, Providence Avenue, Chester, Pa.

ПОХОРОН в середу, 19-го вересня 1973 р. о год. 9-ій ранку з цього ж похоронного заведення до православної церкви Пречистої Діви Марії у Честері, Па., а опісля на Lawn Croft Cemetery.

Горем прибиті:
муж — МИХАЙЛО
сини: МАРТИН, ЙОСИФ, ГРИГОРІЙ, ВАСИЛЬ, МИХАЙЛО і АНДРІЙ з Родинами

НАРАДИ ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

трьох групах, поділених за числом активних членів з кінця минулого року. Кожного місяця визначується (цим займається С. Гавриш) переможців в кожнім районі та в кожній групі в межах районів, отже 21 осіб, як першунів, і стільки тих, що можуть придбати другу і третю нагороду. Тому цих переможців є 63, поза спеціяльними, себто найбільш успішною жінкою та студентом.

В дальшому звітодавець згадав про відхід від праці на власне бажання заслуженого й відданого обласного організатора Євгена Репети, який виконував свої обов'язки від 1 грудня 1968 до кінця серпня ц. р., отже 4 роки і 9 місяців.

З важливіших організаційних справ і акцій впродовж минулого чвертьріччя звітодавець згадав: Шостий організаторсько - секретарський курс на Союзівці в часі від 17 до 22 червня ц. р., що його покінчили 71 учасників; Союзові Дні пов'язані в цім році з 80-річчям „Свободи" та ряд інших заходів для посилення організаційної кампанії, зокрема: організаційні обіжники до Відділів, листи до учасників секретарсько - організаційних курсів та до головних урядовців, проголошування видатніших успіхів в організаційній праці та признавання і вручування ювілейних срібних і золотих відзнак, пропагандивні матеріяли в пресі і радіопрограмах, зв'язки з українськими школами, нові організаційні гасла та інше. Із інших своїх секретарських обов'язків та праці звітодавець згадав про друк протоколу з річних нарад та протоколи з нарад Екзекутиви і їх переклад на англійську мову та закінчив звіт згадкою про свою репрезентаційну активність.

ЗВІТ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан подав у своєму звіті огляд руху членства УНСоюзу за вісім місяців 1973 року В активному членстві втратив УНСоюз впродовж восьми місяців 336 членів. На це складалися втрати 377 членів у деп. молоді та 241 член у деп. дорослих і прибуток 282 членів із грамотами акцидентового забезпечення.

З 31-им серпня 1973 року мав УНСоюз 70,529 активних членів, в тому 20,489 в деп. молоді, 44,931 у деп. дорослих та 5,109 забезпечених акцидентовими грамотами.

В загальному числі членів зріс УНСоюз за вісім місяців 1973 року на 44 члени. Стан всього членства, активного, на виплаченому забезпеченні та на безплатному продовженні, виносив з 31-им серпня 1973 року 88,257 членів.

Нових членів придбав УНСоюз впродовж восьми місяців 2,566, а вже в першій половині вересня наспіла до Головної Канцелярії УНСоюзу 51 аплікація. Втрати в членстві за вісім місяців 1973 року були меншими як в попередньому році.

Серед 2,556 нових грамот, виданих у восьми місяцях 1973 року, було 479 грамот акцедентового забезпечення. Чистий прибуток у членстві так активному, як і загальному, осягнено тільки завдяки прибуткові в числі акцидентових грамот.. Звітодавець ствердив, що кориснішим для членства є рівночасне набування грамот життьового та акцидентового забезпечення, бо ці два роди забезпечення себе взаємно доповнюють. Звітодавець в дальшому згадав про старання в забезпеченевих урядах стейтів Америки і провінції Канади одержати апробати на введення трьох нових плянів забезпечення в УНСоюзі, інформуючи про вимоги ряду змін і доповнень деяких стейтів, а зокрема Пенсильвенії в текстах забезпеченевих договорів пропонованих нових плянів. Звітодавець представив теж пропозиції зміни існуючих бюрових машин рекордового відділу через закупно або винайм нових машин в трьох різних фірмах, порівнюючи їхні ціни продажу, винайму та ремонту і чищення цих машин. Вкінці звітодавець згадав про смерть заслуженого союзового і громадського діяча бл. п. Антона Шарана, в похороні якого він взяв участь, та про пращання УНСоюзом і цілою громадою Джерзі Сити відданого українській справі та УНСоюзові секретаря 170-го відділу п. Дмитра Дидика, який переїхав на постійно до Фініксу, Арізона. Він теж поінформував про допомогу, що її він дає в праці над приєднуванням нових членів та у стараннях діячів молодечих і професійних організацій заснувати новий відділ УНС.

ЗВІТ ПАНІ МАРІЇ ДУШНИК

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник в своєму звіті насамперед згадала про найбільш успішних в організаційній праці жінок і секретарок Відділів і дальше звітувала про висилку Жіночим Комітетом УНС двох дівчат на дитячий табір на Союзівці, підготову нового заклику до жінок - організаторок та свою репрезентаційну участь у ряді союзових і громадських імпрез. Окремо пані Душник звітувала про заходи щодо побудови пам'ятника Лесі Українці на Союзівці та збірку фондів на ту ціль.

ЗВІТ ПРОФ. ІВАНА ТЕЛЮКА

Заступник головного предсідника проф. Іван Телюк почав свій звіт згадкою про свою репрезентаційну діяльність та про особисту участь в організаційній кампанії. В дальшому звітодавець говорив про свою участь у працях Комісій для Союзівки і Статутовій та про рекомендації тих Комісій. Проф. Телюк закінчивсвій звіт пригадкою деяких нездійснених ще постанов і рекомендацій Головного Уряду.

ЗВІТ СЕНАТОРА ПАВЛА ЮЗИКА

Заступник головного предсідника на Канаду сенатор Павло Юзик звітував про організаційний розвиток УНСоюзу в Канаді та ряд заходів для посилення організаційної праці. До цього належала його участь у Крайовому Українському Фестивалі Канади в Давфині, господарями якого в цьому році були вперше громадяни Америки, головний предсідник Йосип Лисогір і його дружина пані Марія. Опісля звітодавець та головний предсідник відбули організаційну поїздку по Західній Канаді, хоча її треба було обмежити з уваги на продовження нарад парляменту та опісля страйк залізниці. Плянами та рекомендаціями щодо дальшої союзової праці в Канаді закінчив сенатор Юзик свій звіт.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА

Головний предсідник Йосип Лисогір у своєму звіті подав загальну характеристику стану та розвитку і його тенденцій в поодиноких ділянках активности УНСоюзу. Характеризуючи організаційний стан, звітодавець висловив турботу, що хоча організаційні успіхи цього року дещо кращі в порівнянні з тим самим часом минулого року, але вони слабші, як порівнювати їх із тим самим часом попереднього 1969-го передконвенційного року. Є деякий поступ в членах, що забезпечуються від нещасливих випадків, але цей рід забезпечення найбільш рисковний. Окрему турботу викликає зменшення в членах молодечого департаменту. Звітодавець звернув увагу на необхідність додаткової перевірки грамот членів, щодо яких можуть існувати побоювання невиліковувальних недуг. Звітодавець вважає за добру і надійну тенденцію збільшення прибутків від членських вкладок, що є наслідком забезпечень на більші суми. Не цілком задовільно працюють обласні організатори. Від першого липня започатковано нову організаційну кампанію, але ще досі не всі відділові секретарі достаточно поінформовані про її умови. В організаційних звітах статистика важлива, але ще важливіша її інтерпретація.

Щодо Фінансового Відділу — вже була згадка про відрадне явище збільшення прибутків з членських вкладок. Зменшення прибутків від інвестицій має свою причину у видатках на будову нових приміщень. В теперішній господарській коньюнктурі збільшилися також інші видатки, включно з платнями працівників.

Рекордовий Відділ під проводом заступника головного предсідника Володимира Сохана виконує солідно і своєчасно всі свої функціі, включно з багатою кореспонденцією, що заторкує всі аспекти нашого організаційного, як і громадського життя.

Видавництво в звітовому часі віддзеркалює поважні труднощі, як зважити, що прибутки з друкарських робіт зменшилися на понад 14 тисяч долярів і рівночасно збільшилися виплати на ці друкарські роботи на понад вісім тисяч долярів. Збільшилися видатки на пошту (понад три тисячі долярів), збільшилися податки (понад дві тисячі долярів), що при рівночасному зменшенні прибутків з оголошень (понад тисяча долярів), продажа книжок (понад тисяча долярів) та ін. було причиною того, що з УНСоюзу треба було виплатити для „Свободи" понад 22.000 долярів більше, ніж в тому самому часі минулого року.

„Союзівка", порівняльно з таким самим часом минулого року, мала прибутків більше на 17.000 долярів і на таку ж суму більше видатків, що пішли головно на ремонти та поліпшення устаткувань.

Будова нових приміщень все ще не закінчена, але існують всі вигляди на те, що вже з кінцем жовтня і не пізніше, як в листопаді цього року почнеться перенесення до нього Головної Канцелярії. Перенесення видавництва відбуватиметься ступнево та потриває деякий час з уваги на проволоку в доставі нових машин. Коли мова про винайм приміщень, є різні зголошення, але досі, крім винайму трьох поверхів для сусіднього банку, конкретизується винайм ще одного поверху, зглядно його більшої частини для крайової урядової установи. Звітодавець з'ясував умови того винайму і Екзекутива їх схвалила.

ЗВІТ РЕДАКТОРА А. ДРАГАНА

Серію звітувань закінчив ред. А. Драган, звітуючи за видавничий відділ. Згадавши про загальний стан та працю видавництва, подавши загальну характеристику періодичних та книжкових публікацій і дальші пляни, звітодавець звернув окрему увагу на необхідність доповнити новими кваліфікованими силами персональний склад головно редакції, як і друкарні. Вже в цьому році двох редакторів відійшли на емеритуру і один на власне бажання. Відходять також довголітні кваліфіковані кореспонденти, що їх не легко заступити новими силами. Властне повна перевірка цього стану та його наладнання на довшу мету є тепер головним завданням і турботою у видавничому відділі. Звітодавець вважає, що існують всі дані і можливості на те, щоб цю проблему розв'язати.

ДЕБАТИ І УХВАЛИ

Над кожним із звітів відбулися дебати, в яких заторкнено та додатково вияснено обговорювані в звітах проблеми. Найбільш уваги присвячено організаційним справам та справам нових приміщень. Головний предсідник також з'ясував справу продажу головного і двох побічних будинків, в яких тепер приміщується Головна Канцелярія і Видавництво та одержав у цій справі відповідні рекомендації.

Після дебат винесено ряд рішень і ухвали. Крім уже згаданих та інших, схвалено також:

— Піддержати акцію УККА в збірці негайно потрібних фондів;

— На делеґатів УНСоюзу на Другий Світовий Конґрес Вільних Українців призначено з Америки трьох заступників головного предсідника: проф. Івана Телюка, пані Марію Душник і Володимира Сохана (Гол. предсідник Йосип Лисогір, головний касир мґр Уляна Дячук і ред. Антін Драган входять в склад делеґації УККА), а від УНС з Канади призначено на делеґатів: сенатора Павла Юзика, головного контролера мґра Івана Геврика та головного радного Василя Дідюка;

— Призначено загальну суму 1,500 долярів для сімох спортових клюбів і товариств;

— Рішено заанґажувати нового постійного організатора;

— Дати фірму УНСоюзу-„Свободи" на нову книжку сен. Павла Юзика про „Нову Канаду";

— Вирішено ряд заходів для підготови до Конвенції, що має відбутися у Філядета ряд інших справ, після чота рядінших справ, після чого головний предсідник біля півночі закрив ці чергові наради Головного Екзекутивного Комітету УНС.

Експортери нафти вимагають вищих цін на нафту

Відень. — Боротьба за нафту знайшлася у новій фазі у зв'язку з вимогами державекспортерів нафти змінити постанови тегеранського договору щодо цін на експортовану нафту. Згідно з договором, підписаним 1971 р., ціни на нафту були устійнені на час п'яти років, але вже тепер, з уваги на девальвацію доляра і інфляційний тиск,держави-експортери нафти вирішили домагатися вищих цін на нафту. З цією метою 8 жовтня почнуться у Відні наради між представками цих держав і представниками компаній, які займаються видобуванням нафти в окремих державах для вирішення цього питання. В опінії держав з нафтовими ресурсами таке підвищення цін не тільки оправдане, але не повинно позначитися на підвищенню цін при роздрібному продажу нафтових продуктів, бо з уваги на збільшене запотребування ціни вищі і компанії мають непередбачені додаткові поважні зиски. У висліді, всі ці компанії повинні абсорбувати без більших труднощів вищі ціни, що їх вони мусітимуть платити державам на основі договору.

Арґентинська молодь протестує проти державного перевороту в Чіле

Буенос Айрес. — У неділю, 16-го вересня, в Буенос Айресі відбулася демонстрація проти державного перевороту в Чіле, в якій взяло участь кілька тисяч молоді. Демонстрація була скликана комуністичними, соціялістичними, переністськими та поміркованими молодечими організаціями, які тимчасово відклали на бік свої ідеологічні різниці, а спільно маршували вулицями арґентинської столиці. Демонстранти несли портрети президента Сальвадора Альєнде, який закінчив самогубством під час перевороту, та критикували арґентинський уряд за те, що на думку демонстрантів, не досить гостро запротестував проти перевороту. Під час демонстрації чути було також вигуки проти ЗСА.

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ХМІЛЬ, член УНС Відд. 312 Т-ва Просвіта в С. Пленфілд, Н. Дж., помер 24 серпня 1973 р. на 84 р. ж. Нар. в с. Деревня, пов. Жовква і став членом УНС в 1928 р. Полишив у смутку дружину Марію, 3 синів. Юліяна, Лева і Вільяма, 7 внуків, правнука і сестру Анну. Похорон відбувся 27 серпня ц. р. на цвинтарі Гілсайд в Плейнфілді, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Шарик, секр.

ІВАН КРИСА, член УНСоюзу Відд. 107 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Гаммонд, Інд., помер 6 серпня 1973 р. на 52 р. ж. Нар. в с. Піддубці, пов. Рава Руська і став членом УНС в 1964 р. Полишив у смутку дружину Марію, 2 доньки: Петрусю і Ірину та сина Ярослава. Похорон відбувся 9 серпня ц. р. на цвинтарі Elmwood, Hammond, Ind.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Ванжула, секр.

ЕЛИЗАВЕТА ПАНЧАР — членка УНС Відд. 2 в Мт. Кармел, Па., померла 15 серпня 1973 р. на 84 р. ж. Стала членкою УНС в 1919 р. Полишила в смутку 2 дочки. Похорон відбувся 18 серпня ц. р. на цвинтарі св. Михаїла в Вуд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Елисавета Сенкович, секр.

МАРІЯ МАКСИМЕК, членка УНС Відд. 220 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. померла 31 липня 1973 р. на 75 р. ж. Стала членкою УНС 1936 р. Полишила в смутку 3 доньки Анну, Катерину, Ольгу, сина Честора, 13 внуків і 4 правнуків. Похорон відбувся 4 серпня ц. р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Е. Blidий, секр.

КСЕНЯ СОКАЛЬЧУК, членка УНС Відд. 357 Б-ва св. Михаїла в Норттумберланд. Па. померла 14 серпня 1973 р. на 83 р. ж. Стала членкою УНС 1923 р. Полишила в смутку синів. Івана і Буджита дочку Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Помлфер Манор, Сунбури, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ РЕВАКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 56 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Вілей В. Вірдж., помер 7 серпня 1973 р. на 69 р. ж. Став членом УНС 1943 р. Полишив у смутку дружину. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Вілей, В. Вірдж.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Когут, секр.

ДМИТРО ПОСТОЛОВСЬКИЙ — член УНС Відд. 59 Т-ва Укр. Січ в Бріджпорт, Конн., помер 22 серпня 1973 р. на 85 р. ж. Нар. в м. Тисмениця, пов. Станиславів і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Михайла, 3 доньки: Анну, Гелен Стеллу та 10 внуків. Похорон відбувся 24 серпня ц. р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Стратфорд, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Галькевич, секр.

Інж. ЮРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ — член УНС Відд. 437 Т-ва Самопоміч в Рочестері, Н. Й., помер 9 серпня 1973 р. на 67 р. ж. Нар. в с. Плавє, пов. Стрий і став членом УНСоюзу 1959 р. Полишив у смутку дружину Ярославу, сина Юрія, дочку Богдану, 2 братів і 3 сестри. Похорон відбувся 11 серпня на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ЦУП, член УНСоюзу 126 Відд. Б-ва св. Ів. Хрестителя в Сліксвіллі, Па. помер 17 серпня 1973 р. на 85 р. ж. Став членам УНС в 1915 р. Полишив у смутку 3 синів: Раскал, Павло і Юрій, 5 дочок: Антонету, Мілдред, Анну, Марію, Гелену, 20 внуків і 2 сестри. Похорон відбувся 20 серпня ц. р. на цвинтарі св. Матвія в Салсбургу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СТЕПАН СПРИНСЬКИЙ — член УНС Відд. 375 Т-ва ім. Д. Вітовського в Філядельфії, Па., помер 22 серпня 1973 р. на 61 р. ж. Нар. в с. Сторонна, Україна і став членом УНС в 1961 р. Полишив у смутку дружину Теодору, дочку Мирославу і зятя Едварда. Похорон відбувся 27 серпня ц. р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Тарнавський, секр.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ТИГРИ", ТРЕНТОН 2:2

Бавнд Брук в Дні УНСоюзу 9 вересня. — З приємністю віднотовуємо 4-ту з черги зустріч між цими двома українськими спортовими товариствами, що цим разом відбулася в рамцях УНСоюзу в Українському Селі Бавнд Бруку. В двох перших зустрічах на оселі СУМА в Елленвіллі і оселі „Верховина" в Глен Спей переможцями вийшли більш досвідчені „Січовики". В третій зустрічі в ролі гостей з нагоди відкриття власного спортового майдану „Тигрів" в Трентоні, „Ч. Січі" припала честь перемогти „Італіян Нешонел" і цим самим здобути чашу турніру, клюб, який елімінував господарів в півфіналі. І врешті в 4-ій зустрічі і третіх змаганнях наші браві трентонці зуміли добитися ремісового висліду УСТ „Тигри", Трентон, це новий справжній Спортовий Осередок в столиці Стейту з власною площею і є не тільки цінним здобутком для місцевої громади, але й для українського зорганізованого спорту в ЗСА. Наші трентонські друзі розпочали вже солідну працю з юнацтвом, доказом чого були завзяті змагання футболістів новаків „Тигрів" з новаками „Ч. Січі", які теж закінчилися ремісовим вислідом, перед виступами старших дружин УСТ. „Чорноморська Січ", як найстарше Українське Спортове Т-во в ЗСА, що в наступному році відзначатиме свій 50-літній Ювілей, радіє новим і солідним Сусідом та бажає дальших великих успіхів в праці для добра і слави нашої молоді й українського спорту на цьому континенті!

У звітових змаганнях на початку вели „Тигри" 1:0, здобув Петруняк, але ще до перерви „Ч. Січ", вирівняла, що його здобув Козак. У другій половині в початковій фазі Козак підніс вислід для „Ч. Січі" 2:1 і остаточно Панчишин вирівнав вислід 2:2. Склад „Тигрів": Г. Огроднік, І. Зрада, М. Марно Панчишин вирівняв вистиненко, В. Лишак, М. Лишак, Р. Петруняк, М. Полобович, С. Каніцький, І. Панчишин, Н. Шробія, О. Надраґа і К. Грей.

Склад „Ч. Січі": Ключник, Є. Козак, В. Ткач, І. Гіль, Охрименко, В. Марущак, Білоус, Д. Ривляк, Вас. Каздоба, С. Юрчак, Т. Понось, Дідоха. Вракувало Вол. Каздоби, М. Фарміґи, В. Леоніва і Л. Лужняка.

Календарець лігових гор „Ч. Січі" в сезоні 1973/74 „Мейджер Дивізія" Шейфер Ліґа Ню Джерзі

16 вересня 1973 р. Елизабет Айриш С.К. — „Ч. Січ"; 23 вересня 1973 „Ч. Січ" — Пассейк Італіян; 30 вересня 1973 „Ч. Січ" — „Вісла" С. К.; 7 жовтня 1973 „Бразилія" — „Ч. Січ"; 14 жовтня 1973 „Ч. Січ" — „Молфетта"; 21 жовтня 1973 Португальський С. К. — „Ч. Січ"; 28 жовтня 1973 „Бенефіка" — „Ч. Січ"; 4 листопада 1973 „Ч. Січ" — „Рома" Патерсон; 11 листопада 1973 Мадярський С. К. — „Ч. Січ".

Кінець І половини сезону. Господарі на першому місці. Усі домашні гри „Ч. Січ" відбуватиме на площі Фарчерс Гров в Юньйон Ню Джерзі о 5-ій год. передвечором. Гри II дружини і усіх 3-х юнацьких, відбуватимуться на площі Орендж Парку.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 21 ВЕРЕСНЯ 1973 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая 5-ий Відд. о год. 7-ій веч. в церковній залі при 37-09 31-ша Авеню. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — В. Левенець, предс., М. Хоманчук, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 170 Відд. о год. 6-ій веч. в Домівці УНДому при Флит вул. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6995. Тубільці під гіпнозою танцюють

...Тим часом у селі племени Буту...

Приходьте, ви вражені дияволом... Танцюйте, щоб зникли всі ваші недуги!!!

Звук барабанів міцнішає й міцнішає... Повільно хворі піднімаються, наближаються та приєднуються до ритуального танку...

Кожен хто не вірить в гіпнозу, повинен побачити це... Якби я тільки міг запрягти його таланти для допомоги цим людям... на постійно.